

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa R. Z.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Apelacyjnego w [...]
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...]
radcy prawnemu M. M.-K. kwotę 2760 (dwa tysiące siedemset
sześćdziesiąt) złotych powiększoną o należny podatek VAT
tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu
powodowi w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa –
Prokuraturii Generalnej kwotę 1380 (tysiąc trzysta osiemdziesiąt)
złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 czerwca 2013 r. sygn. akt I ACa [...] wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. W ocenie skarżącego w sprawie występuje zagadnienie prawne sprowadzające się do wzajemnej relacji przepisów art. 386 § 4 k.p.c. z art. 45 w zw. z art. 78 i art. 176 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 i art. 8 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności a zwłaszcza, czy zagwarantowane wymienionym przepisami Konstytucji RP prawo do dwuinstancyjnego postępowania sądowego nie jest ustawowo ograniczone w przypadku nieskorzystania przez Sąd z uprawnienia, jakie przewiduje art. 386 § 4 k.p.c.

Oczywistą zasadność skarżący upatrywał w rażącym naruszeniu prawa polegającym na nieprzeprowadzeniu postępowania dowodowego w całości przez Sąd II instancji, bądź nieuchyleniu wyroku Sądu I instancji do ponownego rozpoznania, wobec nierozpoznania istoty sprawy przez ten sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że istnieją przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W orzecznictwie i piśmiennictwie utrwalony jest pogląd, że wskazane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne może uzasadniać przyjęcie skargi do rozpoznania, gdy jest nowe, a zatem jeszcze nierozpoznane i jego wyjaśnienie przyczyniłoby się nie tylko do rozstrzygnięcia konkretnej sprawy oraz wpływałoby na rozwój prawa (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05 niepubl.). Tymczasem kwestie dotyczące uchylecia sprawy do ponownego rozpoznania w sytuacji nierozpoznania istoty sprawy i szerokiego rozumienia prawa strony do sądu były wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego (zob. m. in. wyroki SN z dnia 15 lipca 1998 r. II CKN 838/97 niepubl. z dnia 13 listopada 2002 r., I CKN 1149/00 niepubl.). Obecnie częstą okazją do podejmowania tych kwestii jest rozpoznawanie przez Sąd Najwyższy zażaleń na kasatoryjne wyroki Sądów drugiej instancji. Do tych zagadnień odnosił się też Trybunał Konstytucyjny (zob. m. in. wyrok z dnia 16 listopada 2011 r., SK 45/09, OTK-A 2011 Nr 9, poz. 97) oraz Europejski Trybunał Praw Człowieka (zob. wyrok z dnia 22 lutego 1984 r. w sprawie Sutter przeciwko Szwajcarii).

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w Sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. Skarżący nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Powtórzona argumentacja dotycząca zarzutu wydania wyroku zmieniającego nie stanowi o oczywistej zasadności skargi.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 i § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst Dz. U. z 2013 r., Nr 461). O kosztach procesu Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 i 99 k.p.c.

aw